

PEŘIMOV

List pro sousedy a chalupáře

XVIII. ročník

Peřimovská desítka 2016 (foto A. Zemánková)

Vážení spoluobčané, chalupáři,

letošní začátek léta je plný mraků, a tak budeme věřit, že se počasí vylepší a sluníčko se ukáže častěji.

Z rozpočtových akcí byla dokončena rekonstrukce bytu. Byt byl vybaven kuchyňskou linkou. Smlouva s nájemci je podepsána a vietnamská rodina provozující místní samoobsluhu již v bývalé škole bydlí. S potěšením lze říci, že jsme s provozem i sortimentem zboží v naší samoobsluze spokojeni.

Bylo dokončeno přeložení cesty na ppč. 1836, kde obecní cesta nyní vede ve skutečných hranicích obecního pozemku. U klubovny bude v místě štěrkové cesty položena zámková dlažba. V současné době je vypracováván projekt a pak bude vypracováno výběrové řízení. Akce je naplánována na začátek září, aby nebylo blokováno používání hřiště během prázdnin. Vzhledem k tomu, že je naše obec zařazena do Libereckého kraje ve výnosovém území, bodově jsme nedosáhli na dotační titul.

Ale sláva, konečně jsme se dočkali nového povrchu naší silnice. Ve výběrovém řízení uspěla firma Strabag. A ten, kdo nám byl na KÚ Liberec příznivě nakloněn a s kým bylo jednáno, byl radní pro dopravu pan Vladimír Mastník. Díky. A ať nám silnice dlouho vydrží!

V minulém Zpravodaji jsme psali o tom, že by měla být vyasfaltována cesta – třetí odbočka pod novou zástavbou. Vzhledem k tomu, že se termín položení zámkové dlažby u klubovny protáhl, bude vše záviset na tom, jaké bude na podzim počasí. Ale cesta bude, když ne letos, tak určitě příští rok.

Dále je pro Vás připraven ve Zpravodaji výčet akcí, které proběhnou. Je to práce peřimovských spolků pro Vás, Peřimováky. Prosim, neignorujte jejich snahu, přijďte na něco dobrého k snědku, pobavit se, popovídat.

Dětský den uspořádaný 11. 6. byl hodnocen na výbornou. Všem pořadatelům děkujeme za přípravu i samotný průběh.

A ještě pozvání na pouť, přijede lunapark, občerstvení a zábavu připraví hasiči.

Přejí všem krásné pohodové léto a dětem, aby se prázdninové dny vlekly hlemýždí rychlostí.

Bohuslava Holubcová, starostka obce

Z Obecního úřadu

Přehled plánovaných akcí:

- sobota 30. července od 14 h – zvěřinové hody (svíčková a vepřo knedlo zelo bude na talířích)
- sobota 6. srpna – poutní zábava, hraje Koneckonců
- neděle 7. srpna – pouť
- pondělí 8. srpna – dozvuky
- sobota 1. října – posvícenské posezení s vepřovými hody

Odpady

V sobotu 30. července proběhne svoz barevných pytlů.

Zároveň upozorňujeme, že do žlutého kontejneru patří pouze PET lahve a další plasty z domácnosti. V poslední době se však několikrát stalo, že se v kontejneru našly tašky s nejrůznějším odpadem, a proto zde bude zamontována fotopast, aby byli případní viníci odhaleni.

Provozní doba samoobsluhy:

Pondělí	7.30 – 16.00
Úterý	7.30 – 12.00
Středa	7.30 – 16.00
Čtvrtek	7.30 – 12.00
Pátek	7.30 – 16.00
Sobota	7.30 – 11.30
Neděle	zavřeno

Společenská kronika

V letošním roce jsme již přivítali nového občana – **Matěje Horáčka** (5. 5. 2016, čp. 59). Rodičům blahopřejeme a přejeme co nejvíc radostných chvil se svými dětmi.

9. června odešel z našich řad pan **Bohuslav Koudelka**. Bylo mu dopřáno dožít se 86 let. Byl členem Klubu přátel historie v Jilemnici. V roce 2009 od nich dostal ocenění za dlouhodobou činnost a aktivitu a za přínos pro českou archeologii.

B. Holubcová

Uspěšně akce

Peřimovská desítka

Byl-li loňský počet účastníků mimořádný (nejvyšší za posledních 30 let), pak letos byl tento rekord opět překonán. Na start se ve dvou vlnách vydalo celkem 97 závodníků všech věkových kategorií. 23 dětí se proběhlo od zastávky U Křížků ke Klubu, 15 žen spolu s jedním juniorem běželi na mlčičenskou křižovatku a 58 mužů běželo ke křižovatce pod Kruhem. Běželo se za slunného počasí při teplotě kolem 20 °C.

Mezi muži se 10km trasy nejlépe zhostil R. Groh časem 33.29, mezi ženami na 6km trati byla nejrychlejší D. Kynčlová (roč. 1972) časem 24.04, třetí nejlepší čas měla ostřílená závodnice B. Paulů (roč. 1954). Činily se i děti, z nichž mnohé uběhly trať s časem do 4 minut.

Za Peřimov se zúčastnil L. Jiříšta, P. Klíma, Z. Holec a Z. Jiříštová, která vystoupila na stupně vítězů s miminkem v náručí. Z dětí se zúčastnila A. Klímová, T. Klímová, E. Kurfiřtová, A. Farská, V. Marková, J. Repaský, D. Repaský, Z. Holec a A. Janoušková. Zdá se, že o budoucí peřimovské závodníky nemusíme mít strach.

Kompletní výsledkovou listinu a fotografie naleznete na www.obecperimov.cz/2016/05/23/vysledkova-listina-perimovska-x/.

Dětský den

V sobotu 11. června se na hřišti uskutečnil tradiční dětský den, tentokrát ve znamení putování po jednotlivých svétadílech. Za pěkného počasí se zde sešlo nečekané množství dětí z řad místních i přespolních, které si mohly vyzkoušet plnění množství úkolů - od chůze na chůdách přes překážkovou dráhu až po střelbu lukem. Kromě občerstvení a hodnotných balíčků byla připravena i ukázka tanečků s pejskem a nechyběla ani tradiční atrakce v podobě pěny, kterou pro ty nejmenší připravili místní hasiči.

Poděkování zasluží OÚ Peřimov a všichni, kteří se o přípravu a uskutečnění příjemného odpoledne zasloužili.

Fotogalerii naleznete na moj.rajce.idnes.cz/Detsky_den_2016/.

Peřimovské pověsti

Je mnoho příběhů, které se v naší malebné podhorské visce pravděpodobně udály v daleké i blízké minulosti. Tyto pověsti byly přenášeny z generace na generaci. Některé byly zapomenuty, jiné se dochovaly do dnešních dnů.

První takový příběh **Loupežníci na Skale** popsal ve své knize Hadí štěstí spisovatel a okresní školský inspektor Jaromír Horáček. Vyprávěla mu ho babička Kobrová z čp. 73 a i ona, jak jinak, slyšávala o tomto dramatickém příběhu od své prababičky.

Vratme se tedy v čase o několik set let zpět do doby, kdy v peřimovské osadě bylo jen několik domků a les sahal až k potoku. Na skále nad potokem, kde se vlévá Olšina do Jizery, stávala tehdy tvrz, kterou obývali loupežníci. Pro jejich nekalé řemeslo byl tento kraj jako stvořený. Přepadali a okrádali kupce i pocestné na stezce, která vedla nedalekým jizerským údolím.

Jednou se jim podařilo nalákat do léčky a obrat karavanu kupců, kteří vezli ze Slezska plné vozy látek, bečky vína a medoviny a měšce zlatáků. Překvapení kupci utekli, aby si zachránili holý život. Na tvrzi se loupežníci radovali z bohatého lupu, slavili a mohutně popíjeli ukořistěnou medovinu. Do tohoto veselí vstoupili dva svatí muži, pocestní mniši kapucíni, kteří v šeru zabloudili a žádali o nocleh. Hned v vrat zjistili, s kým mají tu čest, ale odejít již nemohli. Loupežníci je zajali, aby nebyli vyvrženi. Mladšímu mnichovi se přeci jenom podařilo uniknout a schovat se v lese. Z nedalekého úkrytu byl pak svědkem, jak loupežníci jeho souputníka umučili k smrti a zakopali pod skálou u potoka.

Nešťastný bratr spěchal tento mord ohlásit na štěpanický hrad, kde již páni měli o zlodějském doupěti informace od okradených kupců. Štěpaničtí následující ráno trouбили ke šturmu. Tvrz přepadli, dobyli a vypálili. Loupežníky pověsili na okolní stromy pro výstrahu všem nenechavcům.

Od těch dob na Skale a v jejím okolí strašovalo. Po skále v noci pobíhal velký černý pes a žalostně vyl. Odvážlivci, kteří se v noci do těchto míst vydali, mohli potkat smutného kapucína opásaného růžencem, který prý bez cíle chodil po pěšince pod skálou sem a tam. Údajně byl prý spafřen v hluboké noci i na jiných místech v obci. Rodiče své malé nezbedné děti strašovali: „Přestaň zlobit, nebo si pro Tebe přijde kapucín.“

Na místě posledního skonu kapucína vyrostl mohutný hloh. Osamělý chodec prý v okolí skal slyšával varhanní hudbu a klášterní zpěvy.

Také kronikář František Kosina krátce popisuje tuto pověst z vyprávění bývalého starosty Františka Dlaboly z čp. 17. Na hrobě pod skálou, kde svatý muž odpočívá, prý vyrostl horský rybiz, jehož semeno sem z hor přinesla rozvodněná Jizera. Říká se zde U kapucína a že tu straší.

Z kusých informací z matrik se dozvíme, že roku 1770 na místě bývalé tvrze stával dřevěná usedlost a objevovala se zde jména majitelů či podruhů: Zlatník, Diabola, Opočenský, Pollák. Roku 1847 byl vystavěn nový poloroubený statek komoro-chlévového typu čp. 76. Na podhledovém prkně bohatě zdobené lomenice je švabachem česky napsáno: "Pochvalen buď Pan Ježíš Kristus. Tento dům jest pomocí boží a z nákladů Josefa Koudelky a manželky Anežky dne 25 ho června r 1847. Mistr jest Karel Rozumberk s požádanými chasníky vystavěl dům tento ke cti a chvále Boží v roku 1847." Z mříččenské farní knihy dále můžeme vyčíst, že se zde roku 1825 narodil Michal Skalský, který zemřel roku 1901 ve věku 76 let a nebyl církevně zaopatřen, neboť se na svém statku aktivně věnoval duchaření. Posledními hospodáři byli Jiříčkovi. V současné době roubenku vlastní pan Faltejsek, lékař z Pardubic. O dům svědomitě pečuje se svojí rodinou, a jsou-li na víkend v Peřimově, kolem statku opět pobíhá velký černý pes.

Milan Jiříšta

Škola v Peřimově

V příštím roce uplyne rovných 200 let od výstavby první peřimovské školy. To je nepochybně mimořádná příležitost připomenout si některé základní historické údaje o vzdělávání v naší obci Většinu z nich čerpáme z informační tabule před OÚ a přetiskujeme s laskavým svolením Milana Jiříšty.

Před rokem 1817 v Peřimově žádná škola nebyla. Vyučovalo se v pronajatých místnostech u pana Zajíčka, později ve statku č. p. 39 u pana Jiřího Dlaboly. V roce 1817 za působení pana učitele Jana Kováře byla vystavěna první peřimovská škola. V roce 1836 navštěvovalo školu 97 dětí. V roce 1876 pan učitel Jeroným Chromý učil v polodenním vyučování (1. skupinu žáků dopoledne a 2. skupinu žáků odpoledne) celkem 125 dětí. 26. září 1878 c. k. zemská rada vyhověla žádosti a povolila v Peřimově dvoutřídní školu, kterou v tomto roce navštěvovalo celkem 136 dětí. Zároveň byl přijat na školu nový učitel Josef Hamáček.

V roce 1886 byla zbourána nevyhovující stará škola a bylo započato s výstavbou nové školy. Cihly byly tvarovány a páleny „V Březi“ i na zahradě školy. 26. listopadu 1886 byla stavba nové budovy dokončena a předána pro výuku. V tomto roce do dvou tříd školy nastoupilo celkem 112

žáků. Roku 1888 navštěvovalo školu 122 žáků. 1. září 1906 nastupuje na školu učitel František Kosina. 1. září 1920 je pověřen vedením školy řídící učitel Čeněk Nedomlel.

Od 1. září 1941 navštěvovalo školu jen 40 dětí, proto byla druhá třída zrušena a opět se všechny ročníky učily pouze v jedné třídě. Během 2. sv. války a v poválečných letech na škole postupně vyučovali učitelé Julie Blažková, Jan Janota, Karel Farský, uč. Lišková, Zdeněk Zemánek, Milena Honcáková a jako poslední učitel Zdeněk Vrbata. Na začátku školního roku 1947

nastoupilo do školy pouze 14 dětí. Počet dětí navštěvujících školu stále značně klesal, až došlo 30. června 1982 k jejímu zrušení.

Děti z obce školou povinné navštěvují obvykle základní školu ve Mříččné, Loukově a Jilemnici. V budově bývalé nově rekonstruované školy se nyní nachází obecní úřad, knihovna, dva byty, malá tělocvična a několik dalších místností využívaných pro služby obyvatelstvu. Nadmořská výška školy je 394 m n. m.

Historická fotografie – archiv M. Jiříšty.